Høringssvar til handleplanen ”Området for voksne med handicap – gentænkt 2023-2026”.

fra Rådgivningen Voksen handicap

Indledning

Rådgivningen Voksen handicap er en afdeling, som har været gennem mange forandringer og skiftende tiltag. Vi kan se i handleplanen at der over de næste fire år, skal ske rigtig mange ting med Voksen handicap området og dermed også med vores afdeling. Vi tror at nogle af initiativerne kan være positive samt at andre kan give store udfordringer.

Som i tidligere dialoger med ledelsen, håber vi at man i perioden vil have fokus på både vores og vores kollegaer i Voksen handicaps trivsel, arbejdsmiljø og ikke mindst have fokus på den nødvendige opkvalificering. Samtidig skal det nævnes at vi håber på fortsat dialog og gensidig tillid i samarbejdet – både med ledelsen og vores kollegaer i Voksen handicap.

De tiltag, som er nævnt, vil alle kræve (tæt) opfølgning. Tættere opfølgning og dertil gennemgang af bevillinger i så stort et omfang, vil give Velfærdsrådgivningen, særligt i Rådgivningen Voksen handicap, et stort arbejdspres og arbejdsbyrde.

Faglighed er naturligvis vigtig for os og vi håber at vores faglige vurderinger og afgørelsernes lovmedholdelighed fortsat vil blive anerkendt samt at der er gennemsigtighed i hvilken vej vi skal gå – hvornår kan der gives bevilling og hvornår kan der ikke. Vi ønsker et tættere samarbejde med vores boligvisitationsudvalg (cheferne Jenny Bjerking og Heidi Lindberg Jensen), da vi fælles har brug for at kende til overvejelser og serviceniveau, både til læring i gruppen og til videreformidling til borgere og pårørende.

Vi håber, med den fireårige plan, at der er tid til den gode dialog med borgere og pårørende, så pejlemærke 3 i Social Omsorg, *”alle mennesker vil opleve sig set, hørt og forstået. Vi ved, at et godt møde med borgeren indeholder meget mere end levering af en ydelse”,* fortsat efterkommes.

Vi vil gøre vores for at tingene skal lykkes, men fakta er, at det er svært at se hvordan området skal kunne honorere så mange forandringer og besparelser, når det både er tænkt ind i en handleplan for området samt i budgetreduktionerne.

Særligt vedr. indsatstrappen

I forhold til at der nævnes kulturændring via brug af indsatstrappe, så vil det for os ikke gøre den store forskel og vi undrer os over at den er nævnt, da den er tæt på at være indgroet i os (proportionalitetsprincippet og mindst indgribende foranstaltning). Vi har dog manglet reelle alternativer til at kompensere de borgere, som f.eks. har søgt om forebyggende støtte efter Servicelovens § 82 eller socialpædagogisk støtte efter Servicelovens § 85 (SEL fremadrettet). Desuden blev der for et års tid siden meldt ud, at alle borgere der havde ansøgt om støtte og som havde et behov for pædagogisk støtte i mere end 5 timer om ugen, skulle visiteres til et længerevarende botilbud. Det problematiserede vi, men rettede ind, hvilket naturligvis har medført en øgning af borgere som er visiteret i botilbud da vi på daværende tidspunkt ikke havde reelle alternativer og Mestringsenheden var presset.

Vi ønsker ikke at komme med en kritik af andre, men vil i denne forbindelse gerne rose, at man har valgt at prioritere et løft af Mestringsenheden, hvilket vi ser er vejen frem i forhold til besparelser på det samlede handicap område og i forhold til at kunne give borgerne mindre indgribende foranstaltninger.

Vedr. de nævnte tiltag

Vi håber på at vi vil blive hørt i det serviceniveau, som man er ved at udarbejde på SEL §§ 82 og 85. Vi ved at der sidder dygtige folk rundt om bordet, som forsøger at få det til at gå op, men vi bekymrer os for om det bliver et serviceniveau for serviceniveauet skyld og dermed at flere borgere skal have støtte ud over serviceniveauet og igen dermed at det bliver mere bureaukratisk i form af vi skal bruge tid på uddybende beskrivelser, som for os er indlysende.

Mange af de andre tiltag, er svære at forholde sig konkret til, da de ikke er beskrevet eller omtalt yderligere. Vi håber at vores perspektiv og råd vil blive taget med ind i tiltagenes udfoldelse.

Læs meget gerne vores kommentarer til de (for os særligt relevante) kommunale budgetreduktioner (står længere nede i vores høringssvar).

Lidt om sagsstammer og årshjul

Vi kan høre at der er flere i driften, som begynder at tale om faste sagsstammer. Vi tager gerne dialogen om fordele og ulemper heraf, men italesættelsen af at vi ikke har faste sagsstammer er forkert, da vi alle sidder med borgere, som vi er faste rådgivere for og samtidig kører vi opfølgninger efter et årshjul, hvor vi, hvis det er muligt, melder os på de borgere, som vi kender til fra tidligere.[1] De borgere som er særlig komplekse eller hvor samarbejdet er udfordret på forskellig vis har altid faste rådgivere.

Kommentarer til hvad man ellers kan kigge på

1. Vi håber på at man igen vil kigge på hvordan transporten administreres i kommunen. Vi har så utrolig mange, som hentes og bringes, men prisen er uhørt høj. Kan man forestille sig at der i stedet blev ansat chauffører i kommunen til opgaven? Kig eventuelt på hvordan Fønix (samværs- og aktivitetstilbud) administrerer deres kørsel.

2. Serviceniveauet på fritidsaktiviteter. Hvor mange fritidsaktiviteter er det normalt at have og hvor meget tid bruger man på aktiviteterne?

3. Vi har et stort ønske om at Hjemmeplejen bliver klædt på til at kunne varetage hjælpen hos borgere med kognitive og psykiske handicaps (f.eks. autisme), der er visiteret til hjemmehjælp efter SEL § 83. Det vil være en billigere løsning, hvis personalet i Hjemmeplejen kan varetage dette frem for pædagogisk personale fra Voksen handicap. Når det er sagt, er vi klar over, at Hjemmeplejen i disse år er ekstremt pressede på deres ressourcer, men vi ser desværre både krænkelser og lignende, når Hjemmeplejen varetager opgaven, hvilket er ekstremt uhensigtsmæssigt for alle parter. Vi håber ligeledes at man vil kigge ind i om Mestringsenheden kan løse opgaver efter § 83, da der vil være borgere som ikke vil kunne rummes i Hjemmeplejen og samtidig er der mange opgaver, som Mestringsenheden i dag løser, som ifølge lovgivningen er § 83 ydelser.

4. Kan man kigge på om der kan løses enkle opgaver efter SEL § 85 på Fønix, som er oprettet, som et samværs- og aktivitetstilbud efter SEL § 104. I praksis forestiller vi os at de borgere som har faste mødedage på Fønix har mulighed for at få hjælp til mindre pædagogiske opgaver såsom håndtering af

[1] Kildebjergets borgere har der først været navn på efter opfølgningen på tilbuddet har været fordelt (jævnfør årshjulet), hvorfor det har været svært at honorere vores ønske om at følge op hos de borgere, som vi kender til fra tidligere (opfølgninger fordeles typisk 3 måneder før).

post eller økonomi via Fønix´ personale. Derved forestiller vi os at nogle af borgerne kan undgå pædagogiske besøg i hjemmet.

5. Vi skal tænke mere i gruppeundervisning, f.eks. i forhold til at udarbejde opskriftsbøger til madlavning, e-boks og økonomi samt generelt i forhold struktur og adl træning (træning i almindelig daglig livsførelse).

6. Der bør kigges forebyggende på alle de unge borgere, som vi får fra Børn og Familier. Vi har desværre mange, hvor man først begynder at kigge på personlig hjælp efter SEL § 83, når de unge nærmer sig 18 år, indtil da får den ene eller begge forældre tabt arbejdsfortjeneste efter SEL § 42. Man bør kigge på varetagelse af hjælpebehovet når børnene/de unge bliver 10-12 år, da det forebyggende så ligger i at gøre forventningerne om individuelle hjælpeordninger (BPA ordninger) realistiske. Der vil ligeledes ligge en besparelse i det, om end den vil ligge i en anden afdeling – til en start. Det er værd at gøre sig overvejelser om hvorvidt det er hensigtsmæssigt og udviklende for børn og unge at deres forældre varetager personlig hygiejne når de når en alder hvor det er naturligt at udvikle selvstændighed og seksualitet. Mange af disse unge mennesker vil varigt have brug for støtte ude fra og det er derfor vigtigt at de opnår tryghed og accept af dette.

7. Er er mulighed for at inddrage civilsamfundet i højere grad? Der er mange gode kræfter som støtter op om ensomme ældre (f.eks. Ældre Sagen). Kan man mobilisere ressourcer som vil varetage netværksgruppe eller cafetilbud for udsatte unge?

Som supplement til dette høringssvar, tilføjes vores kommentarer til budgetreduktionerne på voksen handicap området, herunder:

SO2 (side 32) – Vi tror at man i stedet for at fjerne serviceniveauet på de 7 timer, bør kigge på afregningen for timerne. Ofte er flere borgere af sted til en aktivitet sammen med 1-2 pædagoger, men der gives penge/timer pr. borger, så der gives altså en højere betaling, end der bruges.
Samtidig tror vi at det vil skabe en uhensigtsmæssig ulighed, at fjerne serviceniveauet på de 7 timer, da de borgere med en ledsagerordning, så har ret til 15 timers ledsagelse frem for 8 timer efter fratræk af de 7 timer.
Derudover det et godt sted at have et serviceniveau og vi vil opfordre til at man i stedet justerer serviceniveauet ned til f.eks. 5 timer fremfor at fjerne det helt og det så i stedet vil bero på en individuel og faglig vurdering af alle aktiviteter, som en borger foretager sig af fritidskarakter.

SO3 (side 33) – Vi synes at det er interessant at kigge ind i, men håber at der vil blive prioriteret en god og lovmedholdelig proces for borgere, pårørende, personale på tilbuddet og socialrådgiverne.

SO4 (side 34) – Der er helt sikkert handicappede som vil kunne indgå i de almindelige seniortilbud, men størstedelen vil ikke kunne det. En ældre udviklingshæmmet og en ældre borger er ikke at sammenligne, ej heller i deres behov om end formålet med tilbuddet er det samme.

SO5 (side 35) – Vi er allerede i gang med at gennemgå disse bevillinger, men vi finder det meget uheldigt at man skriver at man vil lukke 3-4 BPA ordninger. Det er hverken ordentligt over for borger eller rådgiver, at det er skrevet på den måde – og de faglige vurderinger, som udarbejdes, kan nu komme til at stå i skyggen for det økonomiske perspektiv og vi kan fra en start af blive mødt med bekymringer og modstand fra borgerne, pårørende og eventuelle partsrepræsentanter eller værger.